

РЕШЕНИЕ

№ 19716

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1587** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. А. Р., гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 1139/12.01.2024 г., издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците, в частта, с която е отказано събиране на оспорващия с неговите деца М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х., на територията на Република България.

С жалбата се иска отмяна на решението като немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и с материалния закон. Жалбоподателят се оплаква, че административният орган не е взел предвид висшия интерес на детето. Моли Съда да отмени оспореното решение. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.Ж., който моли Съда да уважи депозираната жалба. Ответникът – Заместник-председателят на ДАБ, в с.з. чрез юк.Х. моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 8965/11.05.2023 г., издадено от Заместник-Председателя на ДАБ (л.94), на жалбоподателя Х. А. Р. е предоставен хуманитарен статут.

С молба рег.№ УП25503/28.06.2023 г. (л.85) жалбоподателят е направил искане за събиране на територията на Република България със следните членове на неговото семейство:

М. А. А. - съпруга, [дата на раждане] , гражданка на С., притежаваща национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 07.06.2023 г. и валиден до 06.06.2029 г.;

М. А. Х. - син, [дата на раждане] , гражданин на С., притежаващ национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 05.09.2023 г и валиден до 04.09.2028 г.;

А. А. Х. - син, [дата на раждане] , гражданин на С.; притежаващ национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 05.09.2023 г и валиден до 04.09.2029 г.;

Ая А. Х. – дъщеря, [дата на раждане] , гражданка на С.; притежаваща национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 05.09.2023 г и валиден до 04.09.2029 г.;

О. А. Х. - син, [дата на раждане] , гражданин на С.; притежаващ национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 13.03.2023 г и валиден до 19.02.2029 г.;

Р. А. Х. - дъщеря, [дата на раждане] , гражданка на С., притежаваща национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 20.02.2023 г и валиден до 19.02.2029 г.;

Р. А. Х. - син, [дата на раждане] , гражданин на С., притежаващ национален паспорт №[ЕИК], издаден от Сирийска арабска република на 13.03.2023 г и валиден до 19.02.2029 г.

За установяване на личните им данни и съществуващите семейни връзки молителят е представил копие на семейна книжка, преписка за актуално състояние на гражданин - 7 бр., извадка от семеен регистър от регистрите на сирийските арабски граждани, извадка от семеен регистър от регистрите на сирийските арабски граждани - за брак, извадка от семеен регистър от регистрите на сирийските арабски граждани - за развод, документ за законно настояничество. В хода на производството същият е представил копия на национални паспорти - 7 бр., и декларация.

Административният орган е установил, че жалбоподателят има две съпруги. От представеното копие на извадката от семеен регистър от регистрите на сирийските арабски граждани - за развод, е установено, че молителят се е развел с първата си съпруга Н. А. А.. С подадената молба същият е поискал да се събере с втората си съпруга М. А. А., и с двете им деца - О. А. Х. и Р. А. Х.. Наред с това чуждият гражданин е поискал да се събере на територията на Република България и с децата си: М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х., явяващи се деца от първата му съпруга Н. А. А.. Молителят е представил декларация от бившата си съпруга, в която тя е заявила, че е съгласна децата ѝ да заминат с баща си за България. Молителят е представил и документ за законно попечителство, издадено по искане на втората му съпруга. Анализирайки така представените документи, административният орган е констатирал, че от тях не се установява на кого от двамата родители са предоставени родителските права над децата след развода.

Със Становище рег.№ УП-25503/04.01.2024 г. мл.експерт в Отдел "ПМЗ-РПЦ-Х. е посочил, че след преценка на доказателствата по преписката, за молителя са налице условията за събиране с настоящата съпруга и децата им; като не са налице условията за събиране с децата му от първия брак (л.16).

Зам.-председателят на ДАБ е намерил за основателно искането за събиране на молителя със своята втора съпруга и двете им деца. Приел е за доказано, че М. А. А. е

съпруга на жалбоподателя, а О. А. Х. и Р. А. Х. са техните ненавършили пълнолетие деца, т.е. членове на едно семейство по смисъла на § 1, т.3, б."а" от ДР на ЗУБ. С издаденото решение на жалбоподателя е разрешено да се събере на територията на Република България с втората си съпруга М. А. А. и с двете им деца - О. А. Х. и Р. А. Х.. В тази част решението не е обжалвано.

Зам.-председателят на ДАБ е намерил за неоснователно искането за събиране на молителя със своите деца - М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х., които са родени от брака с първата му съпруга Н. А. А.. Административният орган е изтъкнал, че във връзка с принципа за висшия интерес на детето, установен в Конвенцията на ООН за правата на детето, следва да се приеме, че най-добрият интерес на децата, родени от брака с първата му съпруга, е те да живеят със своята майка Н. А. А.. Така органът е заключил, че по отношение на Х. А. Р. не са налице всички положителни предпоставки за събиране с посочените деца на територията на Република България. В съответствие с изложеното, с издаденото решение на жалбоподателя е отказано да се събере на територията на Република България със своите деца - М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х.. В тази именно част решението е предмет на настоящото съдебно обжалване.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства, представени от ответника - справка вх.№ ЦУ-1558/01.07.2024 г. относно актуалното положение в С. (л.175).

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 24.01.2024 г., жалбата е подадена на 06.02.2024 г., видно от поставения върху същата вх.№ 4846 на АССГ, поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Заместник-председателят на агенцията, съгласно Заповед № ЦУ-РД05-171/12.06.2023 г. на Председателя на ДАБ, с която на Заместник-председателя са делегирани правомощията по чл.48, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ (л.17).

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя в присъствието на преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за събиране с членове на семейството, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с искането на молителя, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи

изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговото искане, интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текстът е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач от арабски език.

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище от страна на интервюиращия орган съобразно преценка на събраните по преписката доказателства. Разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗУБ дава възможност на чужденец с предоставена международна закрила да поиска събиране със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. Материалноправна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му.

Легалното определение на понятието "членове на семейство" за целите на закона е дадено в § 1, т.3 от ДР на ЗУБ, като според б.а/ на посочения нормативен текст такива са съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца. Понятието за "семейство" се свързва най-общо със съвкупност от лица, които живеят съвместно и са свързани чрез родство помежду си или чрез общ бюджет. Жалбоподателят е искал събиране с децата си, като спорът по делото се свежда до това може ли същите да се приемат за членове на семейството му – семейството на молителя.

Отговор на така поставения въпрос дава анализът на законовия текст, който приема за такива членове двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца. В конкретния случай, след постановеното разтрогване на брака между жалбоподателя Х. А. Р. и първата му съпруга Н. А. А., "семейство" по смисъла на българския закон, който безспорно е приложимият в случая, е това между съпрузите Х. А. Р. – жалбоподател по делото, и втората му съпруга М. А. А.. Именно затова административният орган е постановил позитивно за молителя решение именно по отношение на втората му (явяваща се настояща) съпруга, и на родените от брака им деца.

Децата М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х., са родени от брак, в който съпруг е молителят, но съпруга е Н. А. А.. С последната молителят понастоящем не се намира в брак. Ето защо по отношение на посочените деца не е изпълнено закононото изискване да се приемат за членове на семейството – те не са техните, на двамата настоящи съпрузи деца. Я. е волята на българския законодател да приеме за членове на семейството децата, родени от брака между двамата настоящи съпрузи и това е видно от употребеното в закона членуваното притежателно местоимение "техните", употребено в множествено число. Оттук следва да се направят изводи в две насоки:

На първо място Съдът съобрази, че в българския език притежателните местоимения изразяват отношение на принадлежност между притежателя и притежавания. В настоящия случай това означава, че децата, с които молителят е поскал да се събере на територията на Република България, трябва да принадлежат към семейството му. Децата обаче принадлежат на бившето, понастоящем несъществуващо семейство на молителя.

На второ място Съдът съобрази, че употребеното множествено число на местоимението визира волята на законодателя децата да принадлежат в пълна мяра на

дватама настоящи съпрузи, доколкото за бивши съпрузи в закона изобщо не става дума. Именно тази пълна принадлежност на децата към семейството на Х. А. Р., и втората му съпруга М. А. А., в случая не е налице. Това е обусловило правилния извод на административния орган да не допусне позитивно за молителя решение.

Не води до различен извод представената декларация от бившата съпруга на молителя, в която тя е заявила, че е съгласна децата ѝ да заминат с баща си за България. Това е така, защото изразената в частен документ, какъвто е декларацията, воля на дадено лице, не е в състояние да дерогира законовата разпоредба, която е категорична, че се отнася само за децата, принадлежащи на двамата настоящи съпрузи.

Противно на доводите, изложени в жалбата, административният орган обосновано е преценил висшия интерес на детето. По силата на § 59 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през ноември 2014 г. от УНИЦЕФ, семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето на живот в семейството е защитено по Конвенцията (чл.16). Според § 60 предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в чл.9, § 1, което изисква "детето да не бъде разделяно от родителите си против тяхната воля, освен когато такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето". Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право "да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето" (чл.9, § 3).

Съдът отчита обстоятелството, че и текстът на международния пакт отново визира пълната принадлежност на детето към двамата му родители, която Съдът изясни по-горе и която в случая липсва.

Според § 52-79 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето при оценката и определянето на най-добрите интереси на детето следва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, закрилата и безопасността на детето, наличието на уязвимо положение, детето на здравеопазване и правото на детето на образование. Съгласно § 80 и 81 от Общия коментар основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите. Нормата на § 75 изисква да се вземе под внимание уязвимото положение на детето, например ако то има увреждане, принадлежи към малцинствена група, ако е бежанец или търсещо убежище лице, жертва на малтретиране, живее на улицата и пр. Целта на определянето на най-добрите интереси на дете или деца в уязвимо положение следва да бъде свързана не само с пълното ползване от всички предвидени в Конвенцията права, но и с останалите норми в областта на правата на човека, отнасящи се до такива специфични ситуации, например като тези в обхвата на Конвенцията за права на хората с увреждания, Конвенцията за статута на бежанците и др. Посочените елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрия интерес на детето, са възприети и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището относно висшия интерес на детето в процедурите за

предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, § 1.6 от ръководството.

Висшият интерес на децата изисква те да не се намират в чужда за тях държава, макар и със съпругата на баща им, явяваща се тяхна мащеха. Ето защо Съдът намира, че в интерес на децата е те да не са далеч от майка си, която е останала в С., а това е от съществено значение за тяхното психическо, нравствено и социално развитие.

По молбата за събиране на семейството издателят на обжалваното решение се е съобразил с горепосочените насоки на Комитета по правата на детето и ЕСПОУ относно принципа за най-добрия интерес на детето, в това число и с оглед на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията.

Това налага Съдът да приеме решението му за отказ за законосъобразно по отношение на децата М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х.. С оглед на горното жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на Х. А. Р., гражданин на С., [дата на раждане], срещу Решение № 1139/12.01.2024 г., издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците, **в частта**, с която е отказано събиране на оспорващия с неговите деца М. А. Х., А. А. Х., Ая А. Х. и Р. А. Х., на територията на Република България.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: